

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (седми състав)

3 август 2026 година *

„Производство — Определяне на съдебните разноски“

По съединени дела T-1/24 DEP и T-47/24 DEP,

Kartroi LLC, установено в Орландо, Флорида (Съединени щати), представлявано от М. Baccarelli, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO),

ответник,

другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд, е

Luxvide Finanziaria per Iniziative Audiovisive e Telematiche SpA, установено в Рим (Италия), представлявано от L. Goglia, и B. Villa, адвокати,

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав),

състоящ се от: К. Kecsmár, председател, Р. Nihoul и U. Öberg (докладчик), съдии,

секретар: V. Di Bucci,

като взе предвид решението от 3 септември 2025 г., Kartroi/EUIPO — Luxvide Finanziaria per Iniziative Audiovisive e Telematiche (SANDOKAN) (T-1/24, непубликувано, EU:T:2025:818), и от 3 септември 2025 г., Kartroi/EUIPO — Luxvide Finanziaria per Iniziative Audiovisive e Telematiche (SANDOKAN) (T-47/24, непубликувано, EU:T:2025:819),

постанови настоящото

* Език на производството: италиански.

Определение

- 1 С молби на основание член 170 от Процедурния правилник на Общия съд встъпилата страна, Luxvide Finanziaria per Iniziative Audiovisive e Telematiche SpA, иска от Общия съд да определи на 32 029,72 евро размера на подлежащите на възстановяване съдебни разноси, които жалбоподателят Kartroi LLC трябва да ѝ заплати във връзка с направените разходи в производството по дела T-1/24 и T-47/24, както и в рамките на настоящите производства по определяне на съдебните разноси.

Обстоятелствата по спора

- 2 С жалби, подадени в секретариата на Общия съд на 2 януари 2024 г. и на 30 януари 2024 г., заведени съответно под номера T-1/24 и T-47/24, жалбоподателят иска отмяна, от една страна, на решение на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 21 септември 2023 г. (преписка R 20/2023-2) и от друга страна, на решение на втори апелативен състав на EUIPO от 31 октомври 2023 г. (преписка R 312/2023-2).
- 3 Встъпилата страна встъпва по споровете в подкрепа на исканията на EUIPO, като иска жалбите да бъдат отхвърлени и жалбоподателят да бъде осъден да заплати съдебните разноси.
- 4 С две решения от 3 септември 2025 г., Kartroi/EUIPO — Luxvide Finanziaria per Iniziative Audiovisive e Telematiche (SANDOKAN) (T-1/24, непубликувано, EU:T:2025:818), и от 3 септември 2025 г., Kartroi/EUIPO — Luxvide Finanziaria per Iniziative Audiovisive e Telematiche (SANDOKAN) (T-47/24, непубликувано, EU:T:2025:819), Общият съд отхвърля жалбата и осъжда жалбоподателя да понесе съдебните разноси, направени от встъпилата страна.
- 5 С писмо от 4 септември 2025 г. встъпилата страна иска от жалбоподателя да ѝ възстанови сумата от 23 274,59 евро като подлежащи на възстановяване съдебни разноси, свързани с производствата, по които са постановени решенията в главното производство.
- 6 Страните не постигат споразумение относно размера на подлежащите на възстановяване съдебни разноси.

Искания на страните

- 7 Встъпилата страна моли Общия съд:
 - да определи на 11 637,30 евро размера на подлежащите на възстановяване съдебни разноси по всяко от главните производства, които жалбоподателят е длъжен да възстанови,
 - да определи на 4 377,56 евро размера на подлежащите на възстановяване съдебни разноси по всяко от настоящите производства, които жалбоподателят е длъжен да плати.
- 8 Жалбоподателят иска по същество от Общия съд да намали размера на претендираните от встъпилата страна суми на подлежащите на възстановяване съдебни разноси.

От правна страна

- 9 След изслушване на страните Общият съд решава да съедини настоящите дела за целите на определението, в съответствие с член 68 от процедурния си правилник.
- 10 Съгласно член 170, параграф 3 от Процедурния правилник при спор относно подлежащите на възстановяване съдебни разноски Общият съд се произнася по молба на заинтересованата страна с определение, което не подлежи на обжалване, след като предостави възможност на страната, за която се отнася молбата, да представи своето становище.
- 11 Съгласно член 140, буква б) от Процедурния правилник за подлежащи на възстановяване съдебни разноски се считат „необходимите разходи, направени от страните за целите на производството, по-специално пътните и дневните разноски и възнаграждението на представител, юридически съветник или адвокат“. От тази разпоредба следва, че подлежащите на възстановяване съдебни разноски се свеждат до разноските, които са направени за целите на производството пред Общия съд и са били необходими за тази цел (вж. определение от 6 март 2003 г., Nan Ya Plastics и Far Eastern Textiles/Съвет, T-226/00 DEP и T-227/00 DEP, EU:T:2003:61, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 12 Член 170, параграф 3 от Процедурния правилник във връзка с член 134, параграф 1 от същия правилник се основава на принципа, че загубилата делото страна понася съдебните разноски на спечелилата делото страна. Всъщност спечелилата делото страна трябва да бъде поставена в положението, в което би се намирала, ако другата страна не беше подала жалба или защитила тезата си. Обратно, съдът на Съюза не трябва да налага на загубилата делото страна да заплати свързаните с производството разноски на спечелилата делото страна, ако те не са били абсолютно необходими.
- 13 Съгласно постоянната съдебна практика след като в правото на Съюза няма разпоредби относно тарифите или необходимото време за работа, Общият съд трябва да преценява свободно данните по делото, като взема предвид предмета и естеството на спора, значимостта му от гледна точка на правото на Съюза, както и трудностите по делото, обема на работата, която съдебното производство е могло да изисква от участвалите представители или юридически съветници, и икономическите интереси на страните във връзка със спора (вж. определение от 26 януари 2017 г., Nürburgring/EUIPO — Biedermann (Nordschleife), T-181/14 DEP, EU:T:2017:41, т. 11 и цитираната съдебна практика).
- 14 Що се отнася до фактурирането по почасова ставка, при липсата на таблица на тези ставки, то единствено ако фактурираната средна почасова ставка е явно прекомерна, Общият съд може да се отклони от нея и да определи по справедливост размера на подлежащите на възстановяване хонорари за адвокат (вж. в този смисъл определение от 21 декември 2023 г., FFI Female Financial Invest/EUIPO — MLP Finanzberatung (Financery), T-7/22 DEP, непубликувано, EU:T:2023:872, т. 23 и цитираната съдебна практика). В зависимост от характеристиките на делото, и по-специално за тези с ограничена степен на сложност, същото се отнася и за фиксирания размер на адвокатските възнаграждения.

- 15 При определянето на подлежащите на възстановяване съдебни разноси Общият съд взема предвид всички обстоятелства по делото до момента на подписване на определението за определяне на съдебните разноси, включително необходимите разходи, свързани с производството по определяне на съдебните разноси (определение от 21 декември 2023 г., *Financery*, T-7/22 DEP, непубликувано, EU:T:2023:872, т. 13).
- 16 Именно в зависимост от тези съображения следва да се прецени размерът на подлежащите на възстановяване съдебни разноси в случая.
- 17 От преписката е видно, че общата сума, чието възстановяване иска встъпилата страна, е 32 029,72 евро, включваща данъка върху добавената стойност (ДДС). В подкрепа на искането си встъпилата страна представя пет фактури:
- фактура от 3 септември 2024 г. по дело T-1/24, която се отнася до „LUX VIDE — TRIB UE — [ОТМЯНА]“, в размер на 8372 евро без ДДС, съответстващ на хонорари в размер на 7000 евро, на „общи разходи“ от 15 % в размер на 1050 евро и на вноската в Cassa Previdenza Avvocati (наричана по-нататък „CPA“) от 4 % в размер на 322 евро, заедно с ДДС в размер на 1841,84 евро,
 - фактура от 3 септември 2024 г. по дело T-47/24, която се отнася до „LUX VIDE — TRIB UE — [НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ]“, в размер на 8372 евро без ДДС, съответстващ на хонорари в размер на 7000 евро, на „общи разходи“ от 15 % в размер на 1050 евро и на вноската в CPA от 4 % в размер на 322 евро, заедно с ДДС в размер на 1841,84 евро,
 - фактура от 20 декември 2024 г. за съдебните заседания по дела T-1/24 и T-47/24, която се отнася до „LUX VIDE — TRIB UE — [ОТМЯНА]“, в размер на 2333,53 евро без ДДС, съответстващ на хонорари в размер на 1000 евро, на „общи разходи“ от 15 % в размер на 150 евро и на „подлежащи на определяне разходи“ в размер на 1093,78 евро и вноската в CPA от 4 % в размер на 89,75 евро, заедно с ДДС в размер на 513,38 евро,
 - фактура от 10 октомври 2025 г., която се отнася до „LUX VIDE — TRIB UE — [ОТМЯНА]“, издадена за „[п]одготовка и [вносяне] на жалба за заплащане на съдебни разноси по дело T-1/24 пред Общия съд на [Европейския съюз]“ в размер на 3588 евро без ДДС, съответстващ на хонорари в размер на 3000 евро, на „общи разходи“ от 15 % в размер на 450 евро и на вноската в CPA от 4 % в размер на 138 EUR, заедно с ДДС в размер на 789,36 евро,
 - фактура от 10 октомври 2025 г., която се отнася до „LUX VIDE — TRIB UE — [ОТМЯНА]“, издадена за „[п]одготовка и [вносяне] на жалба за заплащане на съдебни разноси по дело T-47/24 пред Общия съд на [Европейския съюз]“ в размер на 3588 евро без ДДС, съответстващ на хонорари в размер на 3000 евро, на „общи разходи“ от 15 % в размер на 450 евро и на вноската в CPA от 4 % в размер на 138 EUR, заедно с ДДС в размер на 789,36 евро.
- 18 Що се отнася до всички тези фактури, встъпилата страна представя като доказателство и за да установи, че става въпрос за необходими разходи, направени за целите на производството, размяна на електронни писма с адвоката, съдържащи оферти, от които е видно, че адвокатските възнаграждения са определени като фиксирана сума, а не като почасова ставка.

По адвокатските хонорари

По адвокатските възнаграждения, свързани с главните производства

- 19 От преписката е видно, че общият размер на адвокатските възнаграждения, чието възстановяване иска встъпилата страна в главните производства, е 15 000 евро без ДДС, а именно 7000 евро за всяка писмена фаза и 500 евро за всяка устна фаза.
- 20 На първо място, що се отнася до предмета и естеството на спора, неговото значение от гледна точка на правото на Съюза и сложността на делото, следва да се отбележи, че предмет на главните производства са жалби срещу решения на апелативния състав на EUIPO, отнасящи се, от една страна, до производство за отмяна поради липса на реално използване и от друга страна, до производство за обявяване на недействителност поради абсолютна недействителност.
- 21 При това положение делата в главните производства се вписват в рамките на често срещан вид спорове в Общия съд и не се отнасят до особено сложни въпроси както от правна, така и от фактическа страна или с особено значение от гледна точка на правото на Съюза, което впрочем не се оспорва от встъпилата страна. Ето защо не може да се приеме, че тези дела представляват особена трудност. Освен това те не поставят нови правни въпроси и следователно могат да бъдат разгледани въз основа на постоянната съдебна практика.
- 22 На второ място, що се отнася до засегнатите икономически интереси, встъпилата страна изтъква, че производствата са от първостепенно значение за свободното упражняване на икономическата ѝ дейност, по-специално за да се освободи пространство на територията на Европейския съюз за евентуални допълнителни действия и претенции от страна на жалбоподателя, които биха имали въздействие върху развитието и разпространението на серията Sandokan, като се има предвид, че тя вече се нуждаела от значителни инвестиции. В това отношение встъпилата страна се позовава на няколко статии от пресата, които според нея свидетелстват за размера на направените от нея инвестиции и за извършената работа за продукцията на тази серия.
- 23 Следва обаче да се констатира, че тези статии в пресата по никакъв начин не доказват направените инвестиции или извършената от встъпилата страна работа за производството на серията Sandokan, а само възпроизвеждат изявленията на сътрудниците на встъпилата страна в това отношение. Тези изявления не са подкрепени от каквито и да било доказателства.
- 24 Така, макар с оглед на значението на марките в търговията делото да има безспорен икономически интерес за встъпилата страна, при липсата на представени от нея доказателства този икономически интерес не може да се счита за необичайно значителен.
- 25 На трето място, що се отнася до обема на работа, която встъпилата страна е трябвало да извърши за целите на производството, съдът на Съюза следва да вземе под внимание главно общия брой работни часове, които могат да изглеждат обективно необходими за целите на съдебното производство пред Общия съд. В това отношение възможността съдът на Съюза да прецени стойността на извършената работа зависи от точността на предоставената информация (вж. в този смисъл определение от 17 март 2016 г., Norma Lebensmittelfilialbetrieb/CXВП — Yorma's (Yorma Eberl), T-229/14 DEP, непубликувано, EU:T:2016:177, т. 19 и цитираната съдебна практика).

- 26 В случая, както бе посочено в точка 18 по-горе, адвокатските хонорари са определени във фиксиран размер. По този въпрос встъпилата страна изтъква, че ако сумата, фактурирана като адвокатски хонорар, се раздели на почасова ставка от 350 евро — тарифа, която Общият съд многократно е признавал за подходяща — тази сума би съответствала на около 21 работни часа по дело. Така според встъпилата страна общият размер на хонорарите задължително трябва да се счита за справедлив и обоснован.
- 27 Тъй като встъпилата страна не е представила подробен отчет за броя часове, отделени от нейния представител на подготовката на делата, на съставянето на писмените отговори или на участието в съдебното заседание, съдът на Съюза трябва да вземе предвид работата, която може да изглежда обективно необходима и разумна за този вид спорове пред Общия съд (вж. в този смисъл определение от 7 май 2020 г., *Gibson Brands/EUIPO — Wilfer* (Форма на корпус на китара), T-340/18 DEP, непубликувано, EU:T:2020:206, т. 36).
- 28 В това отношение следва, първо, да се отбележи, че всяко от делата по главните производства включва писмена фаза, включваща размяна на писмени становища, и устна фаза, в рамките на която е проведено съдебно заседание на 5 декември 2024 г.
- 29 Жалбите на жалбоподателя по дела T-1/24 и T-47/24 съдържат съответно 20 страници и 22 приложения и 21 страници и 15 приложения. Писмените отговори на EUIPO съдържат съответно 13 страници и 12 приложения и 16 страници. Встъпилата страна представя два писмени отговора, които съдържат съответно 13 страници и 12 приложения и 14 страници и 18 приложения.
- 30 Освен това производствата включват устна фаза и встъпилата страна се представлява от адвокат в съдебните заседания за изслушване на устните състезания по двете дела. Както е видно от протоколите, общата продължителност на двете съдебни заседания за изслушване на устните състезания е два часа и 18 минути.
- 31 Второ, противно на твърденията на жалбоподателя, делата, по които са постановени решенията по главните производства, не са сходни от правна и фактическа страна. Всъщност дело T-1/24 се отнася до производство за отмяна поради липса на реално използване, а дело T-47/24 се отнася до производство за обявяване на недействителност поради недобросъвестност при подаване на заявката за марка.
- 32 Трето, встъпилата страна обяснява, че етапите на спора пред EUIPO са били управлявани от дружество, специализирано в консултантските услуги по интелектуална собственост, съставено от професионалисти, вписани в италианския и Европейския регистър на представителите по индустриална собственост, което обаче не е било в състояние да съдейства на встъпилата страна пред Общия съд. Всъщност посоченото дружество не разполага сред своите сътрудници със специалисти, които имат право да упражняват адвокатската професия пред италианските юрисдикции. Ето защо, тъй като адвокатите на встъпилата страна в главните производства не са представлявали встъпилата страна пред EUIPO, те не са били запознати предварително със спора. Ето защо следва да се вземе предвид допълнителното работно време, посветено на проучването на преписката преди изготвяне на писмените отговори.

- 33 С оглед на всички гореизложени обстоятелства фиксираните адвокатски хонорари в размер на 7000 евро за всяка писмена фаза и 500 евро за всяка устна фаза трябва да се считат за обективно необходими разходи. От това следва, че адвокатските хонорари, необходими за главните производства, трябва да бъдат определени на 15 000 евро.

По адвокатските хонорари, свързани с настоящите производства за определяне на съдебните разноски

- 34 В рамките на настоящите производства за определяне на съдебните разноски встъпилата страна иска възстановяване на адвокатски хонорар в размер на 6000 евро без ДДС, а именно 3000 евро без ДДС за всяко дело.
- 35 Както в случая с адвокатските хонорари в главните производства, адвокатските хонорари в производствата за определяне на съдебните разноски са установени като фиксирана сума, а не въз основа на почасова ставка.
- 36 В това отношение следва да се припомни, че искането за определяне на съдебните разноски е по-скоро стандартизирано и по принцип се различава с липсата на каквато и да било трудност за адвоката, който вече е запознат с делото по същество, по-специално когато последното не представлява особена трудност, какъвто е случаят с главните производства (вж. определение от 21 декември 2023 г., *Financery*, T-7/22 DEP, непубликувано, EU:T:2023:872, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 37 Освен това исканията за определяне на съдебните разноски, направени от встъпилата страна по двете съединени дела, са напълно идентични.
- 38 При тези условия следва да се констатира, че общият общ размер на фиксираните адвокатски хонорари от 6000 евро е прекомерен. Размерът на подлежащите на възстановяване адвокатски хонорари по настоящите производства за определяне на съдебните разноски следва да бъде определен по справедливост на 2400 евро за двете дела.

По плащанията и ДДС

- 39 Встъпилата страна иска възстановяване на сума, съответстваща на 15 % от общия размер на адвокатските хонорари за „общи разходи“ на стойност 1093,78 евро за „подлежащи на разпределение разходи“, в размер на 4 % от тези хонорари и разходи за вноската в СРА, както и на фактурирания ѝ ДДС.
- 40 Що се отнася до „общите разходи“ в размер на 2250 евро за главните производства и 900 евро за настоящите производства, встъпилата страна изтъква, че оценката на тези разходи произтича от италианската национална правна уредба.
- 41 В това отношение следва да се отбележи, че разходите за секретариат, машинопис, кореспонденция и телефон се приемат за подлежащи на възстановяване съдебни разноски, когато изглеждат надлежно обосновани и разумно оценени (определения от 2 юни 2009 г., *Sison/Съвет*, T-47/03 DEP, EU:T:2009:166, т. 51, и от 25 ноември 2009 г., *Hynix Semiconductor/Съвет*, T-383/03 DEP, непубликувано, EU:T:2009:466, т. 54).

- 42 В случая претендираният от встъпилата страна размер на „общите разходи“ произтича от прилагането на член 2, параграф 2 от Decreto ministeriale n. 55, Regolamento recante la determinazione dei parametri per la liquidazione dei compensi per la professione forense, ai sensi dell'articolo 13 comma 6 della Legge 31 dicembre 2012 n. 247 (Министерски декрет № 55 за определяне на критериите за изчисляване на адвокатските хонорари в съответствие с член 13, параграф 6 от Закон № 247 от 31 декември 2012 г.) от 10 март 2014 г.
- 43 От това следва, че сумата от 2610 евро, съответстваща на 15 % от размера на адвокатските хонорари, оценен от Общия съд в точки 33 и 38 по-горе, може да се счита за подлежаща на възстановяване в разглеждания случай като „общи разходи“.
- 44 Що се отнася до „подлежащите на определяне разходи“ в размер на 1093,78 евро, встъпилата страна изтъква, че става въпрос за разходите, направени за двупосочни полети между Милано и Люксембург, за настаняване в Люксембург, за таксиметров транспорт до и от летищата или за транспорт до Общия съд, както и за храна по време на пътуването. Тези разходи се удостоверяват с оправдателни документи.
- 45 Както следва от тези оправдателни документи, посочените разходи са пряко свързани с участието на встъпилата страна в съдебните заседания за изслушване на устните състезания. Следователно сумата от 1093,78 евро следва да се счита за подлежащи на възстановяване съдебни разходи в тяхната цялост.
- 46 Що се отнася до сумите, фактурирани на основание на СРА, следва да се отбележи, че тези суми се дължат като вноска в социалноосигурителната каса на адвокатите и следователно са подлежащи на възстановяване съдебни разходи (вж. в този смисъл определения от 20 май 2022 г., *Moi/Парламент*, T-17/19 DEP, непубликувано, EU:T:2022:352, т. 87, и от 23 януари 2024 г., *Tubes Radiatori/EUIPO — Antrax It* (Радиатор за отопление), T-380/20 DEP, непубликувано, EU:T:2024:39, т. 59).
- 47 От това следва, че сума в размер на 844,15 евро, съответстваща на 4 % от размера на адвокатските възнаграждения, общите и подлежащите на определяне разходи, оценен от Общия съд в точки 33, 38, 43 и 44 по-горе, може да се счита за подлежаща на възстановяване в случая като вноска в СРА.
- 48 Що се отнася до поисканите суми за ДДС, следва да се отбележи, че когато е данъчно задължено по ДДС, съответното физическо или юридическо лице има правото да си възстанови от данъчните органи платения ДДС за закупуваните от него стоки и услуги. Затова за него ДДС не е разход и платените суми на данъка не трябва да се вземат предвид за целите на изчисляването на подлежащите на възстановяване съдебни разходи. Следователно поисканата сума за ДДС се смята за част от подлежащите на възстановяване съдебни разходи само ако поискалото я физическо или юридическо лице не е данъчно задължено по ДДС (вж. в този смисъл определение от 29 юни 2015 г., *Reber/CXВП — Klusmeier* (Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM), T-530/10 DEP, непубликувано, EU:T:2015:482, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 49 Тъй като обаче встъпилата страна не е предоставила никаква информация в това отношение, в случая сумата, свързана с ДДС, не е част от подлежащите на възстановяване съдебни разходи.

По поведението на встъпилата страна, за което се твърди, че представлява злоупотреба и дори е злонамерено

- 50 В подкрепа на исканията си по същество Общият съд да намали сумите, претендирани от встъпилата страна като подлежащи на възстановяване съдебни разноски, жалбоподателят иска от Общия съд да вземе предвид поведението на встъпилата страна, за което се твърди, че представлява злоупотреба, и дори е злонамерено, в съответствие с член 135 от Процедурния правилник.
- 51 Това основание следва да се отхвърли като неотносимо.
- 52 Всъщност, макар характерът на злоупотреба на поведението на дадена страна да е релевантен за разпределянето на съдебните разноски, разпоредено от Общия съд в съдебното решение или определението, с което се слага край на производството, в съответствие с член 135 от Процедурния правилник този характер обаче е напълно ирелевантен на етапа на определяне на съдебните разноски, извършено от Общия съд по силата на член 140, буква б) от същия правилник, тъй като производството за определяне на съдебните разноски е обективно производство, чиято цел е определянето на необходимите разноски, направени за нуждите на производството.
- 53 С оглед на всички гореизложени съображения размерът на съдебните разноски, подлежащи на възстановяване от встъпилата страна, се определя на 21 947,93 евро, които включват 17 400 евро за адвокатски хонорари, заедно с 15 % „общи разходи“, тоест 2610 евро, и 4 % за вноската в СРА, или 844,15 евро, както и пътните и дневните разходи в размер на 1093,78 евро.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав),

определи:

Общата сума на съдебните разноски, които Kartroi LLC трябва да възстанови на Luxvide Finanziaria per Iniziative Audiovisive e Telematiche SpA, се определя на 21 947,93 евро.

Съставено в Люксембург на 3 август 2026 година.

Секретар
V. Di Bucci

Председател
K. Kecsmár